

ในพระปรมາภิไชยพระมหาภักษริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๔/๒๕๖๑

วันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายสุชา ผลร้อย และนายวิจิตร ศิริกา (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาต
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสุชา ผลร้อย และนายวิจิตร ศิริกา (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าผู้ร้องทั้งสองมีฐานะเป็นพลเมืองไทยและมีหน้าที่ปกป้องสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องทั้งสองจึงเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑ ตำบลป่ากอ อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา เป็นจำเลยที่ ๑ และนายอ่ำเกอเมืองพังงา เป็นจำเลยที่ ๒ ในฐานความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เนื่องจากจำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๑ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ในการนำเข้าเดินสำรวจที่ดิน รังวัด ขาดเจ้า ลงนามในบันทึกถ้อยคำแก้ไขรูปแผนที่ ดำเนินการจดแจ้งข้อความอันเป็นเหตุต่อเจ้าพนักงานที่ดิน ซึ่งจำเลยที่ ๑ รู้อยู่แล้วว่าข้อความที่จดแจ้งไม่เป็นความจริง การนำเข้าไม่เป็นความจริง การรับรองแนวเขตที่ดินติดต่อกันเคียงไม่เป็นความจริง โดยการจดแจ้งและปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของจำเลยทั้งสองทำให้ผู้ร้องทั้งสอง ซึ่งมีที่ดินอยู่ห่างจากที่ดินพิพาท ๑ กิโลเมตร ได้รับความเสียหาย ทำให้ผู้ร้องทั้งสอง ประชาชนและทางราชการ ได้รับความเสียหายจากการไม่ได้ใช้สายนำสาระและทางเดินสาธารณะ การกระทำการของจำเลยทั้งสองจึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ผู้ร้องทั้งสอง

จึงยื่นฟ้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ พิพากษายกฟ้อง เนื่องจากผู้ร้องทั้งสองไม่ใช่ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ ผู้ร้องทั้งสองอุทธรณ์ และได้ยื่นคำร้องโดยอ้างว่าคำพิพากษา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ได้อ้างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕ ในการตัดสินข้อหาคดีเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และมาตรา ๕๐ (๒) จึงขอให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย แต่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบมีคำสั่งให้ยกคำร้อง เนื่องจากคำร้องไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง และพิพากษายืน

ผู้ร้องทั้งสองได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินขอให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็น ต่อศาลรัฐธรรมนูญและศาลปักครองเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติวิธิพิจารณาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๖ (๑) และข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วย วิธิการดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๐ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และ (๓) และมาตรา ๕๐ (๒) และคำสั่งไม่รับคำฟ้องของศาลอาญา คดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และผู้ตรวจการ แผ่นดินแจ้งผู้ร้องทั้งสองว่าแม่ผู้ร้องทั้งสองจะกล่าวอ้างว่าได้รับผลกระทบจากคำพิพากษา ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ แต่ก็ไม่ถือว่าได้รับความเดือดร้อนหรือ ความไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐ อีกทั้งเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ ที่พิพากษายกฟ้องผู้ร้องทั้งสองซึ่งเป็นโจทก์ในคดีดังกล่าว เนื่องจากไม่ปรากฏว่าที่ดินของโจทก์ ถูกกระทบกระเทือนสิทธิ และไม่มีส่วนใดของที่ดินโจทก์ที่ติดหรือเกี่ยวข้องกับที่ดินที่มีการรังวัด ถือไม่ได้ว่าการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติของจำเลยทั้งสองซึ่งเป็นเจ้าพนักงานก่อให้เกิดความเสียหาย หรือกระทบกระเทือนต่อสิทธิของผู้ร้องทั้งสอง ผู้ร้องทั้งสองจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือ ความไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการบังคับใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

ผู้ร้องทั้งสองเจ้าของให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจดหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๖ (๑)

ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และ (๓) และมาตรา ๕๐ (๒)

(๒) ข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีการดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และ (๓) และมาตรา ๕๐ (๒)

(๓) คำพิพากษาและคำสั่งของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๘ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๓)

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยไม่มีสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกกล่าวหาโดยไม่มีสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการกระทำการใดเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาเป็นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๑) กฏหมายบัญญัติขึ้นตอนและวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ และยังมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการนั้นครบถ้วน (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษากดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

- ๔ -

และมาตรา ๕๖ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๕๗ ให้ศาลมั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๖ (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และ (๓) และมาตรา ๕๐ (๒) อันเป็นกรณีขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ แม้ผู้ร้องทั้งสองจะได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และผู้ตรวจการแผ่นดินได้แจ้งผลการพิจารณาแล้วก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งสองได้ถูกกล่าวหาโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว กรณีตามคำร้องจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องทั้งสองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีการดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และ (๓) และมาตรา ๕๐ (๒) อันเป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายลำดับรอง ซึ่งเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติขึ้นตอนและวิธีการไว้เป็นการเฉพาะซึ่งต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และยังมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการนี้ครบถ้วน จึงเป็นกรณีต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๗ (๓) ซึ่งมาตรา ๕๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา

- ๕ -

สำหรับกรณีที่ผู้ร้องทั้งสองกล่าวอ้างว่าได้รับผลกระทบจากคำพิพากษาและคำสั่งของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๙ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในใจฉันว่าคำพิพากษาและคำสั่งดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๓) ซึ่งการยื่นคำร้องเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องทั้งสองจะได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินได้แจ้งผลการพิจารณาแล้วก็ตามแต่พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๔ บัญญัติให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบให้เป็นที่สุด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ฎีกา ซึ่งข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งสองขออนุญาตฎีกาและได้รับอนุญาตให้ฎีกาแต่ประการใด กรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่ามีการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายหรือบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ จึงเป็นกรณีต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา

ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในใจฉัน

- ๖ -

(คำสั่งที่ ๑/๒๕๖๒)

นายชัย ภักดีธนากร

(นายชัย ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายชัย ชลวร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายชัย ชลวร

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(เนยันครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชนา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังคกิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ